

ligget i Generaldirektørens Haand, vil blive fordelt paa flere Hænder, saaledes at han ikke længere bliver den eneældige Hersker for Statsbanedriften, som han hidtil har været. Men han maa dele sin Magt med flere, som, om de just ikke ere lige-stillede med ham, saa dog have en Me-ning, som de med Rette i Henhold til Lo-ven kunne gøre gældende. Den nuvæ-rende Organisation med den mægtige Ge-neraldirektør har til ledende Princip dette, at det er muligt for en enkelt Mand at beherske alle disse mangfoldige Forhold, der falde ind under Statsbanedriften, at han skal kunne have det mest indgaaende Kendskab til alle de mange Forhold, som Statsbanedriften omfatter. For Øjeblikket har Generaldirektøren Magten; men naar han har Magten og Myndigheden, har han ogsaa Ansvaret. Forholdet er nu i Virke-ligheden det, at der ikke eksisterer nogen enkelt Mand, der sidder inde med et saadant Kendskab. Selv om ogsaa den mest ge-nialt begavede fra Ungdommen af blev opdraget udelukkende med det for Øje at skulle være Generaldirektør og ikke fik med noget som helst andet at gøre end at gøre sig bekendt med de Tusinder af For-hold, som falde ind under Statsbanedrif-ten, vilde han dog alligevel ikke kunne naa at beherske det hele. Det ledende Princip ved den nuværende Ledelse af Statsbanerne er altsaa en stor Menings-løshed. Det er nemlig meningsløst at for-lange af en Mand, hvad der er umuligt at præstere. Det er meningsløst at lægge et Ansvar over paa en Mand for Udførelsen af Virksomheder, som han egentlig ikke kan bære Ansvaret for. Oghvad er da ogsaa Føl-gen af denne Organisation? De 5 Afde-lingschefer, vi i dette Øjeblik have, have hver sit Budget til Raadighed og anvende altsaa hver for sig hvert Aar betydelige Beløb af Statens Penge til Gennemførelse af forskellige Foranstaltninger. Men det er jo ganske klart, at naar de ikke have noget Ansvar for, hvorledes de forvalte eller anvende disse Penge, ville de heller ikke være saa paapasselige med dem. Vi ere jo alle Mennesker, og for saa vidt vi føle, at vi have Ansvaret der, hvor vi staa, ville vi naturligvis ogsaa ansposes til at anvende Midlerne — for saa vidt der er Tale om at anvende saadanne — paa den mest hensigtsmæssige og økonomiske Maade. Forholdet er i Virkeligheden dette, at disse Afdelingschefer stadigvæk kunne skyde sig ind under, at de ikke have noget Ansvar, det er paa Generaldirektørens Vegne, de handle. Han har Magten og Myndig-

heden inden for denne Etat, han maa ogsaa bære Ansvaret for alt, hvad der sker af utilbørligt eller af noget, der ikke bør finde Sted inden for Stats-banedriften, det maa man paatale hos ham, de andre have intet Ansvar. Om-trent saaledes ville Afdelingscheferne, saa-ledes som de i Øjeblikket ere stillede, mene og tale og med fuld Ret, for saa-ledes er Forholdet. Det er deri, vi ville bringe en Forandring. Selvfølgelig ville de Direktører, som skulle afløse Afdelings-cheferne, ogsaa faa hver sit Budget at administrere, men de ville ogsaa faa Ansvaret for, hvordan de administrere, ikke blot over for Generaldirektøren, men ogsaa over for Ministeren for offentlige Ar-bejder og i det hele og store over for Lovgivningsmagten. Er der en enkelt af de Virksomheder, der henlægges under Direktionen, der bruges uforholdsmæssig mange Penge til, og man ikke er sikker paa, at de anvendes saaledes, som de burde, kan man gøre de Herrers Forvalt-ning til Genstand for Kritik i Rigsdagen. Men hvad har det endvidere til Følge, at alle de Funktionærer, som indtage ledende Stillinger inden for Statsbanedriften, ere undergivne Generaldirektøren? Det har til Følge, at deres Myndighed paa det allernøjeste er fastsat gennem et Utal af Ordre og Instrukser; de kunne snart ikke foretage sig et eneste Skridt, uden at de have Instrukser at henholde sig til. Det, det kommer an paa under denne Organi-sation, er ikke, at den enkelte Funktionær forstaa sine Ting, har gode Ideer, som det var værd at gennemføre. Han har kun inden for sit Omraade at holde sig til sine Ordre og Instrukser og være i Overensstemmelse med dem; saa har han gjort, hvad man kan forlange af ham. Med andre Ord, den dygtige Funktionær i den ledende Stilling faar akkurat det samme for sin Dygtighed som den absolut udygtige i en tilsvarende Stilling. Dette, at man lægger saa lidt Vægt paa det per-sonlige Initiativ, den personlige Dygtighed, har til Følge, at Statsbanedriften under den nuværende Ordning er en ret ked-sommelig Ting at have med at gøre, og jeg er tilbøjelig til at tro, at mange Med-lemmer af dette Ting, naar de have set Statsbanefunktionærer arbejde, have for-bavset sig over, hvor langsomt det gaar med dette Arbejde; man sporer ingen Lyst, ingen Energi hos dem, Arbejdet foregaar paa en saadan Maade, at man næsten faar det Indtryk, at Funktionæ-rerne mene: Bare Arbejdstiden var forbi,